

ματα τῆ Παντός ἔχουσι τὴν ὑπαρξιν αὐτῶν, καὶ τὸν τόπον.

Ἐρ. Ποῖον ὀνομάζετε κυρίως Διάσημα;

Α'π. Τὴν Ἄυλον ἔκτασιν, ἢ γὰρ ὁμιλήσω σαφέστερον, ἐν Κενὸν ἐντελές, ὅπῃ εἶναι εὐκολον γὰρ τὸ ἐννοήσῃ τινὰς, παρὰ γὰρ τὸ διορίσῃ. (α)

Ἐρ. Ποῖον ὀνομάζουσιν οἱ φιλόσοφοι Κενόν;

Α'π. Τὸ Κενὸν εἶναι ἐν Διάσημα ἀπολύτως ὑπερημένον, ἄδειον ἀπὸ Ἑλῆν, καὶ ἀπὸ κάθε Σῶμα. ἐξ ἐναντίας καλεῖται Πλήρες, ἐν διάσημα ὅπῃ εἶναι ἀπολύτως γεμάτον ἀπὸ Ἑλῆν, καὶ ὅπῃ δὲν εὐρίσκειται κανένα Κενόν.

Ἐρ. Εἶναι εἰς τὴν φύσιν κανένα διάσημα ὅπῃ ἡμπορεῖ τινὰς γὰρ τὸ ὀνομάσῃ Κενόν;

Α'π. Ναι, καὶ μόνον ἐκεῖνοι ὅπῃ ἔχασαν τὸ λογικόντες ἡμπορεῖν γὰρ τὸ ἀρνηθῶσι.

(α) Ὁρα τὴν πραγματείαν τῆ σοφῆ Βάττις περὶ διασημάτων, δοκίμιον φιλοσ. ὁ κύριος Λόκε ὁμολογεῖ εἰς τὴν ἀνθρώπινου αὐτῆ κατάληψιν, ὅτι μήτε ἰξεύρει τί ἐστὶ, μήτε εἰς ποίαν τάξιν τῶν ὄντων γὰρ τὸ βάλλῃ ἀνθρώπινος κατάλ. βιβ. 2 κεφ. 13 §. 17. ὁ Νεύτων θεωρεῖ τὸ διάσημα, ὡς τὸν θρόνον τῆς Θεότητος. ἀρχ. μαθημ. τῆς φιλοσοφ. σελ. 528. τὴν ὀπτικὴν, ἔκδ. β'. σελ. 379. οἱ περὶ τὸν Καρτέσιου λέγουσι κακῶς, ὅτι εἶναι ἐν Σῶμα, καὶ μία Οὐσία. καὶ ἄλλοι ἀρνεῦνται ὅτι εἶναι κανμία πραγματικῆς ὑπαρξίς. ὄρα τὰς συγγραφάς, ὅπῃ ἐμνημονεύθησαν εἰς τὰς φιλοσοφικὰς ζητήσεις τῆ Γουσσόν, σελ. 169. καὶ 170.